

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 22Co/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222202885
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2222202885.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Peter Duman a Mgr. Matúš Staríček v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. proti žalovaným: 1. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX B. H., 2. A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX B. H., 3. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, XXX XX J., 4. A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, XXX XX J. všetci zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s. r. o. so sídlom Ul. biskupa Királya 6, 945 01 Komárno, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaných 1. až 4. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k.: 5C/55/2022 – 28 zo dňa 01.12.2022 a na odvolanie žalovaných 1. až 4. proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k.: 5C/55/2022 – 53 zo dňa 10.01.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- III. Žalobkyňa má voči žalovaným 1. až 4. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pre zmeškanie č. k.: 5C/55/2022 – 28 zo dňa 01.12.2022 výrokom I. uložil žalovaným 1. až 4. povinnosť vypratať nehnuteľnosti v obci B. H., bližšie popísané vo výroku rozhodnutia a odovzdať ich žalobkyni do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. priznal žalobkyni voči žalovaným 1. až 4. náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku v samostatnom uznesení (výrok III.).

1.2 Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 167 ods. 2 a § 273 písm. a) až c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) tým že, žalobkyňa sa žalobou zo dňa 31.08.2022 domáhala vypratania predmetných nehnuteľností. Po doručení žaloby súd prvej inštancie uznesením č. k. 5C/55/2022 - 19 zo dňa 23.09.2022 vyzval žalovaných 1. až 4. s poukazom na § 167 ods. 1 a 2 C. s. p., aby sa v lehote 15 dní k žalobe vyjadrili, pričom boli poučení, že ak túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnia, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalovaným bolo uznesenie obsahujúce výzvu doručené do vlastných rúk dňom 29.09.2022 a 28.09.2022, lehota 15 dní na vyjadrenie uplynula žalovaným dňom 14.10.2022. K žalobe a k jeho prílohám sa nevyjadrili. V dôsledku procesnej pasivity žalovaných súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaných, ktorým žalobe vyhovel, pričom argumentoval tým, že zákon nepožaduje aktivitu zo strany žalobcov, postačuje zistená nečinnosť zo strany žalovaných a uplynutie lehoty.

1.3 O nároku na náhradu trov súdneho konania rozhodol tak, že priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania v plnej výške (§ 255 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.).

2. Proti rozsudku pre zmeškanie podali odvolanie žalovaní 1. až 4. (ďalej aj „žalovaní“) z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 ods. 1 písm. a) C. s. p.). Namietali, že žalobe ani výzve na vyjadrenie nerozumeli z dôvodu, že neovládajú slovenský jazyk. Argumentovali, že žaloba nie je dôvodná, je nezrozumiteľná a neúplná, keď v podstate zo žaloby nevyplyva, že žalobkyňa osvedčila svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, rovnako nepreukázala, že nehnuteľnosť žalovaní 1. až 4. reálne užívajú, neosvedčila, že by vyzvala žalovaných 1. až 4., aby nehnuteľnosti vypratali. Z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie konať tak, že vyzve žalobkyňu na preukázanie ním uvedených tvrdení, a takýto postup mal byť zvolený aj z toho dôvodu, že z predložených listín vyplýva, že bývalými vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti je iba žalovaný 1. a žalovaná 2.. Žiadna kópia listín doručená so žalobou nepreukazuje, že by predmetné nehnuteľnosti užívali aj žalovaný 3. a žalovaná 4.. Zo samotnej žaloby je zrejmé, že bydlisko žalovaného 3. a žalovanej 4. je v J., kde žalovaní reálne aj bývajú. Uvedené preto vylučuje, aby boli pasívne vecne legitimovaní v tomto konaní. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, podľa žalovaných tieto listiny súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil. Súdom prvej inštancie mal teda žaloba ako zjavne neopodstatnenú voči žalovaným 3. a 4. zamietnuť už len na podklade listín a žalobného návrhu. Namietli splnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, pretože neboli riadne poučení v uznesení č. k.: 5C/55/2022-19 zo dňa 23.09.2022, ktorým ich súd prvej inštancie vyzýval na vyjadrenie k žalobe. Súdom prvej inštancie nesprávne poučil žalovaných a žalovaní nezrozumiteľnému poučeniu preto nerozumeli. Z dôvodu riadneho nepoučenia žalovaných 1. až 4. o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie neboli splnené procesné podmienky na vydanie napadnutého rozhodnutia, pritom rozhodnutie súdu je zjavne nespravodlivé a arbitrárne. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nezrozumiteľné a je v rozpore s dôkazmi predloženými žalobkyňou. Žalovaní 1. až 4. preto navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Súčasne s odvolaním proti rozsudku pre zmeškanie doručili žalovaní 1. až 4. súdu prvej inštancie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý odôvodnili najmä tým, že doručenej žalobe spolu s výzvou nerozumeli, pretože neovládajú slovenský jazyk. Ďalej dôvodili tým, že žaloba je nezrozumiteľná a neúplná, keď zo žaloby nevyplyva, že žalobkyňa osvedčila svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, neosvedčila, že by bola vyzvala žalovaných 1. až 4. rade, aby nehnuteľnosti vypratali. Súdom mal vyzvať žalobkyňu na preukázanie ňou uvedených tvrdení, a takýto postup mal byť zvolený aj z toho dôvodu, že z predložených listín vyplýva, že bývalými vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti sú iba žalovaní 1. a 2., zo žiadnej listiny nevyplyva, že by predmetné nehnuteľnosti užívali aj žalovaní 3. a 4.. Nie je zrejmé, akým spôsobom sa dopracovala žalobkyňa ako aj súd v odôvodnení rozhodnutia k tomu, že žalovaní 3. a 4. sú pasívne legitimovanými v tomto konaní. Žalovaní 3. a 4. v tomto konaní nie sú pasívne legitimovanými, a preto súd žalobu voči nim mal zamietnuť, a nie vydať rozsudok pre zmeškanie. Súdom mal vyzvať žalobkyňu, aby preukázala, že žalovaní nehnuteľnosť obývajú, a na vypratanie nehnuteľnosti ich riadne vyzvala. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto zrejmé, že uvedený dôvod na zmeškanie lehoty je ospravedlniteľný a preukázaný, odôvodňuje zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a preto navrhli, aby súd prvej inštancie zrušil rozsudok pre zmeškanie.

4. Súdom prvej inštancie uznesením č. k. 5C/55/2022-53 zo dňa 10. januára 2023 návrh žalovaných 1. až 4. na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol (v ďalšom texte aj „napadnuté uznesenie“) s poukazom na ustanovenie § 167 ods. 1, 2, § 273 písm. a) až c) a § 277 ods. 1 a 3 C. s. p.. Argumentoval tým, že žalovaní ako dôvod zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia uviedli - pre nedoručenie vyjadrenia k žalobnému návrhu žalobkyne. Dôvodil, že z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaní 1. až 4. obdržali s uznesením aj žalobu, súčasťou podania nebolo žiadne vyjadrenie žalobkyne, na ktoré sa odvolávali žalovaní. Súdom prvej inštancie nezistil ospravedlniteľný dôvod na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorým nemohlo byť tvrdenie žalovaných o nedoručení vyjadrenia žalobkyne k žalobnému návrhu. Pretože neboli splnené dôvody na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, súdom prvej inštancie návrh zamietol ako nedôvodný.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 5C/55/2022-53 zo dňa 10. januára 2023 podali odvolanie žalovaní 1. až 4 z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok neprávne rozhodnutie vo veci, súdom prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C. s. p.). Podľa žalovaných súdom prvej inštancie zrejme nesprávne interpretoval resp. vyhodnotil návrh žalovaných na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v tomto smere je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj jeho odôvodnenie, nezrozumiteľné a zmätočné. Pre zmeškanie a pre nedoručenie

vyjadrenia k žalobnému návrhu žalobkyne existoval ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý zmeškali lehotu na vyjadrenie. Žalovaní nenamietali podanie žalobcu (súčasťou ktorého by malo byť jej vyjadrenie), práve naopak, ospravedlňujú zmeškanie lehoty na podanie ich vyjadrenia k žalobnému návrhu. Opätovne argumentovali tým, že žaloba nie je dôvodná je nezrozumiteľná a neúplná, keď v podstate zo žaloby nevyplýva, že žalobkyňa osvedčila svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a rovnako nepreukázala, že nehnuteľnosť žalovaní 1. až 4. reálne užívajú, ani tú skutočnosť, že by vyzývala žalovaných 1. až 4., aby nehnuteľnosti vypratali, že bydlisko žalovaného 3. a žalovanej 4. je v J., kde žalovaní reálne aj bývajú. Uvedené preto vylučuje, aby boli pasívne vecne legitimovaní v tomto konaní. Postupom súdu prvej inštancie došlo podľa žalovaných k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu záveru v rozpore s doteraz vykonaným dokazovaním a so všeobecne platnými právnymi predpismi. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaní považujú za strohé a nepresvedčivé, keď obsahom odôvodnenia je viac menej iba strohý opis priebehu konania, následne ako je zřejmé, súd nesprávne interpretoval a vyhodnotil samotné podanie žalovaných. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, zmätočné a arbitrárne. Žalovaní namietli aj zásah do základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. do práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší rozsudok pre zmeškanie č. k.: 5C/55/2022-28 zo dňa 1.12.2022 a žalovaným 1. až 4. prizná právo na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

6. K odvolaniu žalovaných sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že žalovaní podali voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie z dôvodu, že ospravedlniteľným dôvodom zmeškania lehoty na podanie ich vyjadrenie k žalobnému návrhu je skutočnosť, že nerozumeli žalobnému návrhu z dôvodu, že neovládajú slovenský jazyk. Podľa žalobkyne je absurdné ospravedlňovať pasivitu v konaní tým, že neovládajú jazyk, v ktorom sa konanie vedie, keď konaniu o vypratanie nehnuteľnosti predchádzalo konanie o neplatnosť dražby vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 21C/38/2020, kde všetci žalovaní vystupovali v procesnom postavení žalobcov, neboli zastúpení a konanie bolo vedené v jazyku slovenskom. Pokiaľ ide o konanie o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobkyňa argumentovala tým, že súd sa zaoberá iba tým, či v čase rozhodnutia sporu rozsudkom pre zmeškanie existoval ospravedlniteľný dôvod zmeškania, pre ktorý je potrebné predmetný rozsudok zrušiť. Takýto dôvod žalovaní vo svojom odvolaní neuviedli resp. dôvody, ktoré uvádzajú nie je možné akceptovať ako dôvody ospravedlnenia hodné ich pasivity. Čo sa týka ostatných argumentov ohľadom aktívnej legitímácie resp. mimosúdnej výzvy na vypratanie nehnuteľnosti, tie mali žalovaní uvádzať v rámci svojho vyjadrenia k žalobe. Žalobkyňa k týmto argumentom uviedla, že mimosúdna výzva na vypratanie nehnuteľnosti nie je podstatnou náležitosťou uplatnenia jej návrhu na súde. Pasívna legitímácia žalovaných 3. a 4. nevychádza iba z toho, že či boli/ neboli bývalými vlastníckmi nehnuteľnosti resp. kde majú uvedený trvalý pobyt. Preukazovanie týchto skutkových tvrdení je už v tomto prípade bezpredmetné, keď aj vzhľadom na vyššie uvedené, nie je podľa žalobcu možné na ne prihliadať. V danom prípade boli splnené všetky podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalovaných podľa § 386 písm. c) C. s. p. odmietol a napadnuté uznesenie potvrdil.

7. Žalovaní v odvolacej replike opätovne poukázali na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 3. a 4. a v plnom rozsahu sa pridržiavali argumentácie v podanom odvolaní.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti napadnutému rozsudku pre zmeškanie aj proti napadnutému uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenými subjektami na tej strane sporu, v ktorej neprospech boli rozhodnutia vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie, proti ktorým zákon odvolanie pripúšťa (§ 356 písm. b) a § 357 ods. 1 písm. h) C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie v oboch prípadoch má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C. s. p.), ktoré však nezistil, viazaný pritom skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie proti napadnutému rozsudku pre zmeškanie ani proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodné.

K odvolaniu proti rozsudku pre zmeškanie:

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa uplatnenou žalobou domáhala voči žalovaným 1. až 4. vypratania nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci B. H., bližšie opísaných v žalobe a napadnutom rozhodnutí, predmetná žaloba je teda žalobou o plnenie v zmysle ustanovenia § 137 písm. a) C. s. p.. Súd prvej inštancie doručil žalovaným 1. až 4. do vlastných rúk uznesenie, ktorým im uložil povinnosť v lehote 15 dní od doručenia písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvolávajú, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú. Súčasne žalovaných v tomto uznesení poučil o následkoch nesplnenia tejto povinnosti, vrátane možnosti aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalovaní sa k žalobe nevyjadrili, neuviedli rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, nepripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a neoznačili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, po doručení uznesenia obsahujúceho výzvu na vyjadrenie zostali pasívni, žiadnym spôsobom nereagovali. Po márnom uplynutí lehoty určenej vo výzve prvoinštančný súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaných, ktorým žalobe vyhovel v celom rozsahu.

10. Podľa § 273 C. s. p. súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

11. S poukazom na skutočnosti uvedené v odseku 9. tohto rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že boli splnené všetky procesné podmienky vyžadované zákonodarcom v citovanom ustanovení § 273 C. s. p. pre rozhodnutie o uplatnenej žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovel.

12. Dôvodom nesplnenia povinnosti uloženej im uznesením č. k. 5C/55/2022 - 19 zo dňa 23.09.2022 (obsahujúcim výzvu), bola podľa žalovaných skutočnosť, že žalobe spolu s výzvou nerozumeli, pretože neovládajú slovenský jazyk. Tento dôvod neobstojí ako vážny dôvod, pre ktorý nemohli splniť povinnosť uloženú im uvedeným uznesením. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na čl. 47 ods. 2, 4 Ústavy SR a § 155 ods. 1 C. s. p. v zmysle ktorých kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie súdne konanie, má právo na tlmočníka, resp. každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo jazyku, ktorému rozumie. Žalovaní tvrdia, že nerozumeli písomnostiam doručeným im zo súdu, nezrejmili však žiadnu objektívnu prekážku, ktorá im bránila oznámiť túto skutočnosť súdu – vyhlásiť, že nerozumejú jazyku, v ktorom sa vedie súdne konanie. Je právne irelevantné teraz tvrdiť, že nerozumejú jazyku, v ktorom sa konanie vedie ak súdu túto skutočnosť včas neoznámili, v dôsledku čoho súd prvej inštancie nevykonal procesné úkony nevyhnutné pre zabezpečenie ich práva v zmysle citovaných ustanovení Ústavy SR a C. s. p., ale postupoval hospodárne v súlade so zákonom stanovenou procesnou normou (§ 273 C. s. p.). V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu práv strany vyžadujúcej, aby aj strana civilného procesu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv (pozri uznesenie Ústavného súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 25/2013).

13. Neobstojí ani námietka, že žalovaní neboli súdom prvej inštancie riadne poučení o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Z obsahu uznesenia 5C/55/2022-19 zo dňa 23.09.2022 – z poučenia – jednoznačne vyplýva, že žalovaní boli riadne poučení, že ak súdom uloženú povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnia, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Tvrdenie žalovaných o nesprávnom a nezrozumiteľnom poučení nekorešponduje s textom poučenia, ktoré je uvedené v uznesení v znení: „Ak súd uznesením uložil žalovanému povinnosť podľa § 273 C. s. p. a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie.“ Umiestnenie slovného spojenia „podľa § 273 C. s. p.“ v časti vety za slovom „povinnosť“ (namiesto jeho umiestnenia napr. na konci vety) nespôsobuje nezrozumiteľnosť a nesprávnosť poučenia. Z textu

poučenia jednoznačne a zrozumiteľne vyplýva, že ak žalovaní povinnosť uloženú uznesením bez vážneho dôvodu nespĺnia, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Iný výklad by bol neprípustným formalizmom.

14. Ďalšie námietky žalovaných sa týkajú skutkového stavu, keď v odvolaní okrem iného tvrdia, že vykonané dokazovanie súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že rozsudok pre zmeškanie žalovaných, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o uplatnenej žalobe podľa § 273 C. s. p. je rozsudkom vydaným v dôsledku procesnej pasivity strany sporu – žalovaných, ktorí si nespĺnili základné povinnosti uložené im súdom vyššie uvedeným uznesením zo dňa 23.09.2022. Súd prvej inštancie pritom vychádzal len z dôkazov obsiahnutých v súdnom spise, dokazovanie v zmysle ustanovení § 185 a nasl. C. s. p. (štvrtá hlava C. s. p.) sa v prípade aplikácie ustanovenia § 273 C. s. p. nevykonáva. Týmito námietkami, ako právne nevýznamnými sa preto odvolací súd s poukazom na zásadu hospodárnosti nezaoberal.

15. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Odvolací súd uzavrel, že odvolacie námietky žalovaných sú nedôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie preto ako vecne správny v súlade s citovaným ustanovením § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

K odvolaniu proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie návrh žalovaných 1. až 4. na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol:

17. Odvolací súd tu odkazuje na odsek 9. odôvodnenia tohto rozhodnutia, kde konštatuje zistenia, v dôsledku ktorých súd prvej vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaných. Po vydaní uvedeného rozsudku žalovaní 1. až 4. doručili súdu prvej inštancie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v rámci ktorého tvrdili, že dôvody pre ktoré nepodali vyjadrenie k žalobe sú ospravedliteľné. Uviedli, že doručenej žalobe spolu s výzvou nerozumeli, pretože neovládajú slovenský jazyk a žaloba je nezrozumiteľná a neúplná. Súd prvej inštancie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol, pričom dôvodil tým, že nezistil ospravedliteľný dôvod na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorým nemohlo byť tvrdenie žalovaných o nedoručení vyjadrenia žalobkyne k žalobnému návrhu.

18. Podľa § 277 ods. 1 C. s. p., ak žalovaný z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

19. Z dikcie citovaného ustanovenia § 277 ods. 1 C. s. p. vyplýva, že v prípade návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd skúma či dôvod, pre ktorý žalovaný zmeškal lehotu na vyjadrenie sa k žalobe, je ospravedliteľný. Podstata odôvodnenia návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a tým aj dôvodov, pre ktoré sa napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadrili k žalobe, je totožná s odôvodnením odvolania voči rozsudku pre zmeškanie – doručenej žalobe spolu s výzvou nerozumeli, pretože neovládajú slovenský jazyk a žaloba je nezrozumiteľná a neúplná. K dôvodu o nevládaní slovenského jazyka sa odvolací súd vyjadril v odseku 12. odôvodnenia tohto rozhodnutia a opätovne konštatuje, že nejde o ospravedliteľný dôvod nevyjadrenia sa k žalobe. Pokiaľ žalovaní ako ďalší ospravedliteľný dôvod uvádzajú nezrozumiteľnosť a neúplnosť žaloby, neuviedli žiaden dôvod (okrem neznalosti slovenského jazyka), pre ktorý sa v tom zmysle k žalobe nevyjadrili. Dôvody, ktorými žalovaní odôvodnili nevyjadrenie sa k žalobe preto nie je možné vyhodnotiť ako ospravedliteľné, čo je príčinou neaplikovania druhej vety citovaného ustanovenia § 277 ods. 1 C. s. p., teda nezrušenia rozsudku pre zmeškanie. Je pravdou, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktorým zamietol návrh žalovaných na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nevysvetlil, prečo konkrétne dôvody, ktoré žalovaní uviedli, nepovažuje za ospravedliteľné, napadnuté rozhodnutie je však vo výroku vecne správne. Odvolací súd tento nedostatok prvoinštančného odôvodnenia napravil, keď sa dôvodmi uvádzanými žalovanými podrobne zaoberal a svoje závery uviedol v odôvodnení tohto rozhodnutia (§ 387 ods. 3 C. s. p.).

20. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaných sú nedôvodné, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie preto odvolací súd podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

21. Žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu v odvolacom konaní, predmetom ktorého bolo odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie aj v odvolacom konaní, predmetom ktorého bolo odvolanie proti napadnutému uzneseniu, má preto voči žalovaným 1. až 4. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t. j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).